

σειδῶ, ἢ ἰδρῶ. ἢ κυκεῶ, περισπᾶται, ὡς ἐξ ἀποκο-
πῆς ὄντα.

Δοτικὴ Πληθυντικῶν.

§. Φξδ'. Ἡ δὲ Δοτικὴ, τῆ τῶν Ἑνικῶν Δοτικῆ ὁμο-
τονεῖ. Πλὴν τῆς πᾶσιν. ἐφ' ὧν δὲ τὸ α, πλεονάζει, ἐ-
πὶ τῆς παραληγέστης ὀ τόνος. μηράσι. θυγατράσιν.

§. Φξε. Αἱ δὲ μεταπεπλασμένα τῶν Δοτικῶν, προ-
παροξύνονται. πρόβασιν, ἀξρασιν, ἔγκατιν.

§. Φξς'. Τῆ δὲ Αἰτιατικῆ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὀ τόνος, ἐφ'
ἥς ἢ τῆ Εὐθεία. Πλὴν ἔνθα μακρὰ λήγουσα κωλύει.
ἄνταυθα γὰρ ἐπὶ τῆς ἐπομόνης ὀ τόνος. οἱ δίκαιοι, τῆς
δικαίως.

§. Φξζ'. Καὶ ἡ Κλητικὴ δὲ, τῆ Εὐθεία ὁμοίως.

Τόνος Ῥήματος.

§. Φξή. Πᾶν Ῥῆμα μακροκατάληκτον, ἐπὶ τῆς μα-
κρᾶς ἔχον τὸν τόνον, περισπᾶται. Πλὴν τῶ χρεῖ, ἢ Φῆς.

§. Φξθ'. Ἴδιον δὲ τῶν εἰς μι, τὸ προπαροξύνεσθαι,
τίθιμι, ἴσιμι. Πλὴν τῶ εἰμι, ἢ Φημί.

§. Φό. Ἐν δὲ τῆ συνθέσει τὰ προπερισπῶμενα ἐκ ἀ-
ναβιβάζει τὸν τόνον, καθάπερ ἢ τὰ ὀνόματα ἀνεβί-
βαζον. οἶον, εἶπε, κατέειπον. εἶχε, κατέειχε. Πλὴν τῶ
οἶδα σύνοιδα γὰρ. ἢ οἶσθα, σύνεισθα. ἢ κείμαι, πρό-
σκεμαι. ἢ σῶμιον, πρόσχωμιον, κατάσχωμιον, πα-
ράσχωμιον. ἐκ ἔτι δὲ ἢ τὸ κείσθαι. προσκείσθαι γὰρ.

§. Φοά. Τὸ δὲ Προσακτικὸν, προπαροξυτόνως, ἔνθα
ἂν ἐγχωρῆ. μὴ ἐγχωρῆν δὲ, παροξυτόνως. τύπτε τέ-
τυφε. Πλὴν τῶ δευτέρῃ τῶν μέσων Ἀσείων. Περι-